

DZIENNIK KOMISARIATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 100 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 125 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 20 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 250 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy) o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 375 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Przeznaczenie: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 250 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 10 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blińska) lewa oficyna, I-e piętro. Redakcja pokój Nr 38. Administracja pokój Nr 37.
Telefon Nr 417-03.

Treść numeru 196-go.

1. Ustawa Emerytalna funkcjonariuszów państwowych.
2. Dział policyjny.
3. Sprawy aprowizacyjne.
4. Kronika.
5. Ogłoszenia.

USTAWA EMERYTALNA

funkcjonariuszów państwowych
z dnia 28 lipca 1921 r.

ROZDZIAŁ II.

Zaopatrzenie funkcjonariuszów państwowych.

Art. 3. Funkcjonariusz państwowy, mianowany na stałe, zgodnie z przepisami ustawy o państwowej służbie cywilnej, otrzymuje dożywotnie uposażenie emerytalne po upływie co najmniej dziesięciu lat służby państwowej, o ile, z powodu trwałej niezdolności do dalszego pełnienia obowiązków służbowych, przechodzi na emeryturę.

Prawo to przysługuje funkcjonariuszowi państwowemu już po pięciu latach służby państwowej, o ile stał się trwale niezdolny do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby lub kalectwa, nabytych bez własnej umyślnej winy po wstąpieniu do służby państwowej.

Prawo to przysługuje funkcjonariuszowi państwowemu bez względu na liczbę lat służby, jeśli stał się do niej niezdolny wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

Art. 4. Funkcjonariuszowi państwowemu, który stał się niezdolny do służby wskutek paraliżu, utraty wzroku, pomieszczenia zmysłów lub gruźlicy, dolicza się przy wymiarze uposażenia emerytalnego, w granicach art. 14 niniejszej ustawy, dziesięć lat do czasu służby, podlegającego normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej.

Taki sam okres czasu dolicza się funkcjonariuszowi państwowemu, który stał się niezdolny do służby wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych.

Funkcjonariuszowi państwowemu, który wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych, utracił zdolność do pracy zarobkowej, może właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu przyznać uposażenie emerytalne w wyższym od normalnego wymiarze, aż do pełnej wysokości uposażenia w służbie

czynnej (art. 14), będącego podstawą do obliczenia uposażenia emerytalnego.

Praktykantów w takich samych wypadkach traktuje się na równi z funkcjonariuszami państwowymi, mianowanymi na stałe.

Art. 5. Funkcjonariusz państwowy, który przed uzyskaniem prawa do emerytury (art. 3 i 4) opuszcza służbę nie z powodu wydalenia lub dobrowolnego wystąpienia ze służby, otrzymuje jednorazowe wynagrodzenie, które wynosi za czas służby od lat dwóch do pięciu — jednoroczne, a za czas służby ponad pięć lat — dwuletnie ostatnio pobierane uposażenie w służbie czynnej (płaca zasadnicza ze wszystkimi dodatkami, z wyjątkiem dodatków reprezentacyjnych i funkcyjnych).

Art. 6. Przeniesienie na emeryturę następuje na prośbę funkcjonariusza państwowego:

a) bez względu na wiek, jeżeli funkcjonariusz państwowy z powodu ułomności cielesnej, albo z powodu upadku sił fizycznych lub umysłowych stał się trwale niezdolny do służby;

b) bez względu na niezdolność do służby, gdy przekroczył sześćdziesiąty rok życia.

Art. 7. Władza może funkcjonariusza państwowego przenieść na emeryturę bez jego prośby:

a) gdy funkcjonariusz państwowy z powodu choroby dłużej niż rok nieprzerwanie nie pełnił służby; za przerwę w powyższym jednorocznym okresie uważane będą tylko te czasokresy czynnej służby, które wynoszą co najmniej połowę czasu, spędzonego poprzednio poza służbą wskutek choroby lub na urlopie dla poratowania zdrowia;

b) gdy z powodów, podanych w art. 6 punkt a), jest trwale niezdolny do prawidłowego pełnienia służby;

c) gdy przekroczył sześćdziesiąty rok życia i uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego (art. 14);

d) o ile funkcjonariusz państwowy w ciągu roku od chwili przeniesienia go w stan nieczynny nie został powołany do służby czynnej.

Do sędziów nie stosuje się postanowienie, zawarte w punkcie c) niniejszego artykułu. Przepisy o przeniesieniu sędziego na emeryturę z powodu starości, zawarte są w ustawie o służbie sędziowskiej i prokuratorowskiej.

Postanowienie punktu c) nie dotyczy również profesorów szkół akademickich, którzy będą mogli być przeniesieni na emeryturę, zgo-

dnie z postanowieniami ustawy o szkołach akademickich.

Pracownika kolejowego można przenieść na emeryturę z urzędu także bez względu na wiek, gdy uzyskał prawo do pełnego uposażenia emerytalnego.

Art. 8. Przeniesienie funkcjonariuszów państwowych na emeryturę zarządza ta władza, która powołana jest do ich mianowania.

Art. 9. Funkcjonariusz państwowy, nbiegający się o przeniesienie na emeryturę z powodów, wymienionych w art. 6 punkt a), poddany będzie zarządzeniem władzy służbowej badaniu lekarza rządowego, w celu stwierdzenia przyczyny i stopnia niezdolności do służby. W wypadkach wątpliwych właściwa władza może poddać funkcjonariusza państwowego ponownym badaniom innego lekarza rządowego; również funkcjonariusz państwowy ma prawo prosić o poddanie go podobnemu ponownemu badaniu lekarskiemu o ile wynik pierwszego badania wypadł dla niego niekorzystnie; odnośną prośbę powinien funkcjonariusz państwowy wnieść w ciągu czternastu dni po zawiadomieniu go o wyniku pierwszego badania lekarskiego.

Przeciwko orzeczeniu, odrzucającemu prośbę o przeniesienie na emeryturę, służy funkcjonariuszowi państwowemu prawo wniesienia w ciągu trzydziestu dni zażalenia do właściwej władzy naczelnej.

Art. 10. O zamierzonym przeniesieniu funkcjonariusza państwowego na emeryturę bez jego prośby należy w wypadkach, przewidzianych w art. 7 punkt a) i b), zawiadomić funkcjonariusza państwowego na piśmie z podaniem powodów i objaśnieniem, że w ciągu czternastu dni wolno mu wnieść zarzuty, co do których należy w razie potrzeby zarządzić dochodzenie.

Przeciwko orzeczeniu o przeniesieniu na emeryturę przysługuje funkcjonariuszowi państwowemu prawo wniesienia w ciągu trzydziestu dni zażalenia do właściwej władzy naczelnej.

Art. 11. Uposażenie emerytalne przyznaje i wymierza w porozumieniu z równorzędną władzą skarbową ta władza, która była powołana ostatnio do asygnowania uposażenia w służbie czynnej.

Przeciwko odmowie, jak również ustaleniu podstawy wymiaru uposażenia emerytalnego służy funkcjonariuszowi państwowemu prawo wniesienia w ciągu 60-ciu dni zażalenia do właściwej władzy naczelnej. (c. d. n.).

DZIAŁ POLICYJNY.

Pomoc lekarska.

Dr. Sznabl (Złota 58) po skończonym urlopie od 1 września r. b. będzie udzielał pomocy lekarskiej, jak dawniej u siebie w domu od 5 m. 30 do 7-ej po poł., funkcjonariuszom komisariatów policji kolejowej 1, 2 i 3, oraz biura Komendy Policji m. Warszawy.

Dr. Silczyński (Wielka 11) po skończonym urlopie od 1 września r. b. będzie udzielał pomocy lekarskiej, jak dawniej w ambulatorjum szkoły policyjnej (Ciepła 13) od 12 m. 30 do 2 po poł., funkcjonariuszom Policji Konnej.

Wobec wyjazdu na urlop dr. Jakubowskiego, następujący lekarze będą go zastępować od 1 do 30 września r. b.

Dr. Lück (Krucza 5) przyjmować będzie u siebie w domu od 8 do 10 rano funkcjonariuszów komisariatu 16-go.

Dr. Nawrocki (Zielna 5) przyjmować będzie w 10 kom. od 3 m. 30 do 5 po poł., funkcjonariuszów komisariatów 12 i 21.

Dr. Sznabl (Złota 58) przyjmować będzie u siebie w domu od 5 m. 30 do 7 po poł. funkcjonariuszów komisariatów 13 i 20.

Dr. Bilczyński (Wielka 11) przyjmować będzie w ambulatorjum szkoły policyjnej (Ciepła 13) od 12 m. 30 do 2 po poł. funkcjonariuszów szkoły policyjnej (Przemysłowa 31) i komisariatu 9.

Dr. Wągrowski (Służewska 4 m. 6) przyjmować będzie u siebie w domu od 4 do 6 po poł. funkcjonariuszów komisariatów 11 i 23.

Książeczki umundurowania.

Podczas inspekcji K. P. P. zauważył, że książeczki umundurowania nie są przechowywane w komisariatach, lecz znajdują się u posterunkowych; wskutek tego książeczki są poniszczone i pogubione. K. P. P. poleca kierownik komisariatów dopilnować, by na przyszłość podobne fakty niedbalstwa nie miały miejsca i uprzedzam, że za zgubione książeczki będą potrącone koszty temu, kto je zgubił. P. p. kierownicy inspektoratów dopilnują wykonania powyższego.

Polewanie ulic.

K. P. P. zauważył, że dozorczy domów przy polewaniu ulic wyręczają się dziećmi, które z figłów oblewają przejeżdżających i przechodzących. K. P. P. poleca kierownik komisariatów przez podwładne organa zarządzić, by dozorczy polewali ulice bądź sami, bądź wyręczali się osobami dorosłymi.

